

Sygnatura akt IIIRC 470/15

## WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 maja 2016 r.

Sąd Rejonowy w Starogardzie Gdańskim Wydział III Rodzinny i Nieletnich w składzie następującym:

Przewodniczący Sędzia Sądu Rejonowego Mariusz Orlikowski

Protokolant sekretarz Hanna Jankowska

po rozpoznaniu w dniu 9 maja 2016 r. w Starogardzie Gdańskim

sprawy z powództwa K. F. (1)

przeciwko K. F. (2)

o ustanowienie rozdzielności majątkowej

I. Ustanawia rozdzielność majątkową między powodem K. F. (1) a pozwaną K. F. (2) wynikającą z zawartego przez nich związku małżeńskiego w dniu (...) roku przed Kierownikiem Urzędu Stanu Cywilnego w S., akt małżeństwa numer (...) z dniem 30 listopada 2014 roku.

II. Zasądza od pozwanej K. F. (2) na rzecz powoda K. F. (1) kwotę 360 (trzysta sześćdziesiąt) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego, kwotę 200 (dwieście) złotych tytułem zwrotu opłaty sądowej oraz kwotę 17 (siedemnaście) złotych tytułem zwrotu opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

## UZASADNIENIE

K. F. (1) pozwem skierowanym przeciwko K. F. (2) wniósł o ustanowienie rozdzielności majątkowej wynikającej z zawartego przez strony małżeństwa, uzasadniając, iż pozostawanie stron we wspólności majątkowej pomimo istniejącej pomiędzy stronami trwającej od listopada 2014 r. faktycznej separacji, zagraża interesom majątkowym powoda, gdyż strony nie potrafią się porozumieć oraz współdziałać w zarządzie majątkiem wspólnym. Powód wskazał również, iż działania podejmowane przez pozwaną mają charakter trwonienia majątku.

Pozwana na rozprawie w dniu 2 lutego 2016 r. w odpowiedzi na pozew wyraziła zgodę na ustanowienie rozdzielności majątkowej z datą orzeczenia Sądu.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

K. F. (1) oraz K. F. (2) pozostają w związku małżeńskim

od dnia (...) r., a od listopada 2014 r. strony pozostają w faktycznej separacji. Ze związku małżeńskiego strony posiadają syna K. F. (3) ur. (...)

Powód K. F. (1), lat (...), z zawodu jest technikiem ochrony środowiska, zatrudniony jest w (...) S.A. w S.. Wyrokiem Sądu Rejonowego w S. (...) z dnia (...) r. sygn. akt (...) zasądzono od powoda na rzecz małoletniego K. F. (3) kwotę po 600 zł miesięcznie tytułem alimentów.

Pozwana K. F. (2), lat (...), zatrudniona jest w (...) i otrzymuje wynagrodzenie w wysokości 1.200 zł miesięcznie. Pozwana zamieszkuje wraz z synem K. w S. w domu swoich rodziców, sporadycznie dokłada się do kosztów utrzymania domu.

W zakresie ustroju majątkowego małżeńskiego strony pozostają w ustawowej wspólności majątkowej.

Po zawarciu związku małżeńskiego pożycie stron początkowo układało się prawidłowo, jednakże po pewnym czasie pomiędzy stronami zaczęło dochodzić do coraz liczniejszych nieporozumień, zwłaszcza na tle majątkowym. Najpoważniejszy kryzys pomiędzy stronami wystąpił w połowie listopada 2014 r. Sytuacja małżeńska K. i K. F. (2) nie uległa poprawie i w konsekwencji K. F. (1) wyprowadził się do rodziców zamieszkujących w miejscowości G., gdzie mieszka do chwili obecnej.

Pomiędzy K. F. (1) i K. F. (2) toczy się w chwili obecnej sprawa o rozwód - pozwem z dnia 05.05.2015 r. pozwana wystąpiła do Sądu Okręgowego w G. (...) o rozwiązanie małżeństwa stron przez rozwód. Sprawa została zarejestrowana pod sygnaturą akt (...) i w chwili obecnej pozostaje w toku.

Strony posiadają następujące zobowiązania kredytowe: kredyt gotówkowy w Banku (...) udzielony w kwocie 37.359 zł, kredyt gotówkowy w (...) Bank S.A. udzielony na kwotę 5.095,90 zł, którego miesięczna rata wynosi 192,74 zł, kredyt gotówkowy w (...) Bank S.A. udzielony na kwotę 5.513,30 zł, którego miesięczna rata wynosi 202,62 zł, kredyt gotówkowy w (...) Bank S.A. udzielony na kwotę 1.378,93 zł, którego miesięczna rata wynosi 58,45 zł. Powyższe kredyty zostały zaciągnięte przez strony m.in. na remont części domu rodziców pozwanej, w którym niegdyś wspólnie zamieszkiwali oraz na zaspakajanie innych bieżących potrzeb. Obecnie spłaty rat kredytowych dokonuje K. F. (1).

Od momentu rozstania w listopadzie 2014r. strony nie prowadzą wspólnego gospodarstwa domowego i nie podejmują żadnych wspólnych decyzji dotyczących ich majątku wspólnego.

/ dowody: odpis aktu małżeństwa k. 8, odpis aktu urodzenia dziecka k. 8, zaświadczenie banku k. 9, k. 13-14, k. 22-27, wydruk przelewu k. 10-12, k. 20-21, umowa o kredyt k. 15-17, harmonogram spłat kredytu k. 18-19, wyrok k. 28, wezwanie k. 29, pismo k. 30-34, pozew o rozwód k. 35-37, zeznania stron : K. F. (1) k. 45, k. 75, K. F. (2) k. 46, k. 75-76, zaświadczenie k. 54, pismo k. 55, k. 56, k. 57-58, k. 59, k. 62-68, zawiadomienie k. 61, zeznania świadków: P. F. k. 73-74, W. R. k. 74, E. R. k. 74-75, /

Sąd zważył, co następuje:

Sąd ustalając stan faktyczny w sprawie oparł się w głównej mierze na dokumentach załączonych do akt spraw, których prawdziwość nie była skutecznie zakwestionowana, a także zeznaniach świadków w zakresie sytuacji stron, relacji między nimi, a zwłaszcza współdziałania w zarządzie wspólnym majątkiem i daty powstania separacji faktycznej między małżonkami. Zeznania świadków były w ocenie Sądu wiarygodne, albowiem zasadniczo były ze sobą spójne, logiczne i wzajemnie uzupełniały się. Nadto Sąd wziął pod uwagę zeznania stron, które należało ocenić jako godne wiary w takim zakresie w jakim nie były sprzeczne z pozostałym materiałem zebrany w sprawie oraz zasadami doświadczenia życiowego i logiki.

Roszczenie powoda K. F. (1) jest zasadne i jako takie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z treścią art. 31 krio, z chwilą zawarcia związku małżeńskiego powstaje między małżonkami, z mocy ustawy, wspólność majątkowa obejmująca ich dorobek (wspólność ustawowa). Ustrój wspólności ustawowej, obejmujący dorobek obojga małżonków, służy realizacji podstawowych zasad prawa rodzinnego, w szczególności zasady równouprawnienia mężczyzny i kobiety oraz zasady ochrony małżeństwa i rodziny, przyczyniając się do umocnienia pozycji małżonka słabszego ekonomicznie oraz do stabilizacji sytuacji materialnej założonej przez małżonków rodziny. Jest więc rozwinięciem normy artykułu 18 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz.U.97.78.483).

Według art. 52 krio każdy z małżonków może jednak z ważnych powodów żądać ustanowienia przez sąd rozdzielności majątkowej; rozdzielność majątkowa powstaje z dniem oznaczonym w wyroku, który ją ustanawia. W wyjątkowych przypadkach sąd może ustanowić rozdzielność majątkową z dniem wcześniejszym niż dzień wytoczenia powództwa, w szczególności, jeżeli małżonkowie żyli w rozłączeniu.

Ustanowienie rozdzielnosci majątkowej przez sąd jest zatem dopuszczalne tylko w razie istnienia ku temu ważnych powodów. Przez ważne powody rozumie się okoliczności, które powodują, że w konkretnej sytuacji faktycznej wspólność ustawowa przestaje służyć dobru drugiego z małżonków oraz dobru założonej przez małżonków rodziny.

Wyłączenie wspólności ustawowej małżeńskiej może być uzasadnione nie tylko względami o charakterze majątkowym, ale również okolicznościami, które ze względu na rozdźwięki natury osobistej uniemożliwiają lub znacznie utrudniają wykonywanie zarządu majątkiem wspólnym przez każdego z małżonków.

Ważnym powodem ustanowienia przez Sąd rozdzielnosci majątkowej jest m.in. separacja faktyczna małżonków, uniemożliwiająca im współdziałanie w zarządzie majątkiem wspólnym. Sytuacja taka stwarza, bowiem z reguły zagrożenie interesów majątkowych jednego lub nawet obojga małżonków. Ale w sprawie o roszczenie określone w art. 52 krio decydujące znaczenie mają także inne kwestie i niemożność porozumienia się małżonków w sprawach związanych z zarządem ich majątkiem (wyrok SN z 8 maja 2003 r. II CKN 78/01, LEX nr 80245). Pojęcie ważnych powodów z art. 52 § 1 k.r.o. stanowi klauzulę generalną. Sposób jego rozumienia kształtują zatem doktryna i judykatura, odwołując się do okoliczności konkretnych danej sprawy. Jako przykłady ważnych powodów wskazuje się na takie sytuacje, jak trwonienie majątku wspólnego na skutek hulaszczego trybu życia, alkoholizmu, hazardu, zaciąganie długów przez małżonka lub dopuszczanie się przestępstw, co może narażać majątek wspólny na egzekucję, uchylanie się od przyczyniania się do zaspokajania potrzeb rodziny, separacja faktyczna małżonków, jeżeli jest wynikiem trwałego rozkładu pożycia, a ustanowienie rozdzielnosci majątkowej nie pozostaje w sprzeczności z dobrem rodziny, a nadto gdy uniemożliwia ona małżonkom lub znacznie im utrudnia współdziałanie w zarządzie majątkiem wspólnym.

Z materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie jednoznacznie zaś wynika, że powód i pozwana nie są w stanie porozumieć się w nawet błahych sprawach i nie podejmują wspólnie żadnych decyzji, w tym i tych dotyczących ich wspólnego majątku. Pomiędzy stronami doszło do całkowitego rozkładu pożycia, ustała pomiędzy nimi więź emocjonalna, fizyczna i gospodarcza. Obecnie toczy się sprawa o rozwód. Ponadto strony nie posiadają wartościowego wspólnego majątku /samochód został sprzedany przez powoda celem częściowego spłacenia zadłużenia/, natomiast kredyty bankowe zostały zaciągnięte przez małżonków przed rozstaniem i są na bieżąco spłacane przez powoda. W takiej sytuacji nie zachodzi obawa, że orzeczenie rozdzielnosci majątkowej będzie z pogwałceniem praw wierzycieli. Natomiast dla ustalenia istnienia ważnych powodów ustanowienia rozdzielnosci majątkowej między małżonkami nie ma zasadniczego znaczenia, który z małżonków zawinił i kto doprowadził do powstania tych okoliczności. W tej sytuacji Sąd uznał, że na podstawie zebranego w sprawie materiału brak jest wystarczających dowodów potwierdzających zarzuty powoda, że jego żona ma problem z alkoholem i hazardem. Jednakże bezsporną okolicznością było to, że strony pozostają od dłuższego czasu w separacji faktycznej. Samo istnienie separacji faktycznej pomiędzy stronami stanowi zagrożenie ich interesów majątkowych. W ocenie Sądu powyższy stan faktyczny pozwala zatem stwierdzić, iż istnieją ważne powody uzasadniające żądanie ustanowienia przez sąd rozdzielnosci majątkowej, co również przyznała sama pozwana na posiedzeniu w dniu 03.02.2016 r.

W związku z powyższym, ustanowienie pomiędzy nimi rozdzielnosci majątkowej zgodnie z żądaniem powoda od dnia, w którym nastąpił zupełny rozkład pożycia stron tj. od dnia 30.11.2014 r. w ocenie Sądu jest zasadne. Sąd na mocy wyżej wymienionych przepisów orzekł jak na wstępie.

Odnosząc się do kosztów postępowania w sprawie, to zgodnie z treścią przepisu art. 98 § 1 kpc - strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). W przedmiotowej sprawie powód wygrał sprawę, zatem pozwana winna zwrócić mu koszty procesu w skład których wchodzi: uiszczona opłata sądowa w wysokości 200 zł, koszty zastępstwa procesowego w wysokości 360 zł / § 7 ust 1 pkt 9 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu/ oraz opłata skarbową od pełnomocnictwa w wysokości 17 zł.